

Krásna Slovenka Simona Kocúrová (31) začínala v Taliansku tak, že žila v nezariadenom apartmáne a do práce cestovala stopom. Dnes vedie vlastnú cestovku a tvrdí, že sny si treba plniť.

Simona vždy bola tak trochu dobrodruh. Príliš akčná na to, aby celé dni sedela zatvorená niekde v kancelárii, aj na to, aby zostala žiť v rodnom Haliči na juhu Slovenska. A tak dnes nikoho z jej známych neprekvapí, že si v Toskánsku založila cestovnú agentúru a je z nej úspešná podnikateľka. „Vždy ma lákal svet a Taliansko zvlášť. Prvýkrát som tam vyrazila na dovolenku v devätnástich a keď som sa ocitla v Benátkach, tešila som sa ako malé dieťa,“ spomína na časy, keď študovala na vysokej škole. O pár rokov neskôr do Talianska cestovala opäť, keď ju oslovil modelingový skaut a ponúkol jej fotenie v Miláne. „Mesto mi pripadalo ako vystrihnuté z filmu a ja som sa tam cítila ako jeho hlavná hrdinka. To nekonečné behanie po kastin-goch, keď som nesprávne prestupovala na metro, nebolo jednoduché, ale všetky tie luxusné butiky, krásne upravení

ľudia a úžasné zákutia mesta ma tak očarili, že sa mi veľmi ťažko vracalo domov. Do internátnej izby, kde sme spali štyria na ošarpaných posteliach. Miláno sa asi stalo mojim osudom, pretože tam som pochopila, čo od života naozaj chcem.“ Práca v modelingu a prvé zarobené peniaze jej umožnili precestovať celé Taliansko a už vtedy pochopila, že sa tam musí vrátiť. Nielen ako turistka. A keď už mala diplom z vysokej školy vo vrecku, nič jej nebránilo v tom, aby si zbalila kufre. No začiatky boli stokrát horšie, než si predstavovala. „Bývala som sama v nezariadenom byte, v spálni som sa triasla od zimy a rok som do práce cestovala vlakom a stopom. No povedala som si, že keď som už odišla zo Slovenska, musím dokázať viac, ako sa len prilepiť na prvého Taliana, ktorý ma pozve do luxusnej reštaurácie,“ smeje sa Simona, ktorá vyštudovala marketing aj cestovný ruch, no v Taliansku jej všetci radili, aby to skúsila ako čašníčka.

Výpoveď po dvoch dňoch

„Veľmi rýchlo som pochopila, že na to nemám gény. A zistil to aj môj šéf, ktorý ma vyhodil už po dvoch dňoch. A mal pravdu. Tak som rozposielala životopisy, lenže bola som cudzinka, s počtom priateľov nula, takže ani moja vysoká škola nikoho nezaujímala.“ Nechcela to však vzdať a nakoniec si našla prácu marketingovej manažérky v stavebnej

spoločnosti. „Aj keď som robila katalógy na klinec, vrtáky a bezpečnostné systémy, tešila som sa, že pracujem a že môžem profesionálne rásť. A keď sa ma raz šéf opýtal, kde sa vidím o päť rokov, povedala som mu, že raz si založím vlastnú cestovnú agentúru.“ Po roku práce v stavebnej firme dala výpoveď, zapísala sa na kurz histórie, na hodiny ruštiny, urobila si certifikát turistického sprievodcu a dokonca sa zamestnala vo veľkej cestovnej agentúre. Aby pochopila, že takto vo veľkom to robiť nechce.

Turistika trochu inak

„Veľké autobusy plné cudzincov, ktorí si len narýchlo stihnú urobiť fotku pri šikmej veži v Pise, dajú si špagety vo Florencii a rýchlo prefrčia pamiatkami, to nebolo nič pre mňa. Turisti vždy videli tie isté miesta, aj cestovky mali v ponuke rovnaký program a ja som si hovorila, že keby som raz mala vlastnú agentúru, robila by som to úplne inak.“ Simona sa nakoniec usadila v Toskán-

sku. V kraji, ktorý je podľa nej fabrika na dobrú náladu a je v ňom celoročná sezóna na optimizmus. „Ten pocit som zažila pri prvej návšteve Toskánska a zažívam ho každý deň. Ľudia sa tu vedú tešiť z maličkostí. Z raviol, ktoré doma varia dve hodiny, z bohatej peny na kapučíne aj z komplimentov, ktoré si tu všetci rozdávaajú.“

A tak jej bolo jasné, že práve tu si splní svoj sen. „Tak som sa do toho zahryzla, že som mala pred očami len jeden plán. VIP exkurzie po Taliansku so súkromným sprievodcom, ktorý turistovi ukáže všetko, čo treba vidieť a zažiť. Chcela som ponúknuť to, čo ľudia inde nedostanú, lebo do turistických vinární a do továrne na olivový olej chodí každý.“ Simonina cestovná agentúra Tuscany by 1class je o niečom inom. S ňou sa turisti dostanú do haciendy speváka Andreu Bocelliho, kde organizuje degustácie vína a talianskej kuchyne. Vo vile návrhára Salvatoreho Ferragama si môžu na špeciálnom kurze vyrobiť strieborný šperk a degustovať víno priamo z jeho pivnice. „Alebo ich vezmem do fabriky, kde exkluzívna talianska značka vyrába luxusné kabelky, do výroby pravého prosciutta a popri tom ochutnáme najlepšiu zmrzlinu v meste a talianske cestoviny u domácich.“

Bez krízy to nešlo

No aby to nevyzeralo príliš romanticky, aj ona prešla ťažkými začiatkami. „Moji blízki aj priatelia sa ma snažili od tohto nápadu odhovoriť. Zdalo sa im absurdné, že budem turistov vozit' v mikrobuse, sama šoférovať a ešte ich aj sprevádzať. Na podnikanie v turizme som potrebovala kopu rekvalifikačných kurzov, nielen na sprievodcu, ale aj na vodiča a organizátora. A veľká kríza prišla, keď som potrebovala finančné investície. Spomínam si, ako som rodičom povedala, že si potrebujem kúpiť luxusný osemmiestny Mercedes. Vtedy len zdvihli obočie a dúfali, že ma to prejde a vyspím sa z toho. Lenže mňa to neprešlo. No keď videli, že tvrdohlavo idem za svo-

1/3 V

ím snom, začali mi držať palce,“ pokračuje šikovná biznismenka, ktorej dnes už v garáži stojí vlastné auto. „Mám dobrý pocit na duši, lebo som bojovala za niečo, čomu som sama verila. A mimochodom, ten chladný nezariadený byt, v ktorom som bývala pred pár rokmi, som už vymenila za peknú vilku medzi olivovníkmi.“ Bodaj by nie, keď jej služby vyhľadáva čoraz viac cudzincov. „A nie sú to len zahraniční turisti, ale aj domáci, ktorí si chcú dopriať zaujímavé exkluzívne zážitky. Často sa smejú, že o ich krajine viem viac ako oni, ktorí sa tu narodili.“

A čo talianski chlapi, o ktorých je známe, že krásne vysoké blondínky, ako je Simona, sú ich slabosťou? „Tunajší muži majú horúcu krv. Sú otvorení, veľmi komunikatívni a radi sa prihovárajú najmä cudzinkám. Aj na rozdávanie komplimentov sú majstri. Priznávam, už som si na to tak zvykla, že keď prídem domov na Slovensko a na ulici mi nikto nepovie bella, aj mi to trochu chýba. Ale treba sa zmieriť s tým, že Taliana žena nikdy nemôže mať za kamaráta, ak nie je gay,“ vysvetľuje Simona, ktorá sa už zmierila aj s tým, že ženy z východnej a strednej Európy sú tu zaškatuľkované ako opatrovateľky. Alebo dostanú prívlastok - vydatá za zámožného.

Emancipovaná

„Aj nedávno sa mi stalo, že som si musela zavolať taxík, lebo sa mi pokazilo auto. Taxikár zastal pred vilou, kde bývam, aby mi pomohol s kuframi a opýtal sa ma - vy asi

Taxikár zastal pred vilou, kde bývam, aby mi pomohol s kuframi, a opýtal sa ma - vy asi budete manželka nejakého známeho futbalistu, však? A potom mu nešlo do hlavy, že to tak nie je a že nájomné platím sama.

budete manželka nejakého známeho futbalistu, však? A potom mu nešlo do hlavy, že to tak nie je a že nájomné platím sama. Aj keď niekomu v Taliansku poviem, čo robím, akú firmu viem a kde bývam, myslia si, že som manželkou nejakého bohatého muža. To, koľko je za tým driny, úsilia a sebazaprenia, však nevidia,“ povzdychne si šikovná Slovenka, ktorú už vlastný biznis dokáže slušne uživiť. „To u mňa nikdy nebol problém, pretože som vždy vymyslela niečo, aby som nezostala na ulici. A takýto život sa mi páči. Idem, kde chcem, ak sa mi niečo páči, kúpim si to. Táto práca však bola mojím snom, preto som musela poriadne investovať do firmy aj do auta. Ale verím, že všetko pôjde tak ako má a tie investície sa mi postupne vrátia. A ako sa poznám, asi si zase vymyslím nejaký nový plán,“ hovorí so smiechom a priznáva, že ju takto zmenil práve život v zahraničí. „Kedysi som bola veľký introvert a vôbec som sa nesmiaľala. Vždy som sa bála, čo si o mne ľudia pomyslia, čo o mne hovoria, no teraz mi je to úplne jedno. Som taká, aká som, a nikomu moja la personalita, čiže osobnosť nevádi. Práve naopak. A odkedy žijem v Toskánsku, beriem život oveľa menej vážne a užívam si všetko, čo mi robí radosť. Umenie, kreslenie, elegantné večierky aj tunajšia kuchyňa. A milujem aj taliansku národu, pretože Taliani sa vedia vyroprávať v každej situácii a vždy sú pozitívni,“ vymenúva Simona, ktorá sa usadila v krásnej Florencii a na Slovensko sa zatiaľ neplánuje vrátiť. Už síce precestovala poriadny kus sveta, z každej krajiny si priniesla kopolu zážitkov, no trvalý pobyt má stále v Taliansku. „Táto krajina sa ku mne hodí najviac. Som akčná, nemám rada stereotyp a tu sa nikdy nenuďím. Každý taliansky región je zaujímavý niečím iným a za jeho hranicami si človek pripadá ako v inom svete. Na jednej strane hore, na druhej more alebo starobylé uličky, po ktorých chodil da Vinci alebo Michelangelo. Aktuálne módné trendy, remeselná výroba, ale aj akčný život v meste a k tomu prechádzky medzi malebnými vinicami. Aj ja som sa naučila vychutnávať si to pravé talianske dolce vita. Žijem tu svoj sen.“

Danka VILHANOVÁ
Foto archív S. K. aTuscany